

Βραδύτερον.— Η δραπέτευσις του Ρένφιλντ έγινε έντελώς άπροόπτως, όπως γράφω παραπάνω. Περίμενε να σημάνη τὸ ρολόγι μεσύνχτα και τὴ στιγμή πού ὁ ἐπιστάτης ἦταν κάπου άπασχολημένος, πήδησε στὸν κήπο. Τὸν παρακολούθησα άμέσως συνοδοιπόμος ὑπὸ τῶν νοσοκόμων. Ἔκαμα άκριβῶς τὰ ἴδια, ὅπως και κατὰ τὴν πρῶτην τὸν δραπέτευσιν. Πήδησε ἀπὸ τὸν κήπο τοῦ φρενοκομείου στὸν κήπο τοῦ πλαινοῦ κτιρίου και πήγε και στριμώχτηκε στὴν πόρτα τοῦ παλαιοῦ ἐκκλησιῶδιου. Ψιθύριζε πάλιν κι ἐπεζαλειτο τὴν ἐπέμβασιν κάποιου. Ὅταν μ' ἀντίκρουσε ὤρμησε νὰ μὲ πνίξη. Καὶ θὰ μ' ἐσκότωνε άσφαλῶς, ἀν δὲν τὸν συγκρατούσαν οἱ νοσοκόμοι. Τὸν ἔβριξαν κάτω μετὰ λυσσῶδη πάλη και τὸν ἔδεσαν. Οὐφλαψε τρομερά. Τὸ βλέμμα του ἦταν άγριο. Ἔξαφνα τὸν εἶδα νὰ γαληνεύῃ. Ἠσύχασεν άποτόμως σάν νὰ ἔλιπιζε σὲ κάτι κι ἔμεινε άκίνητος στὸν τόπο του. Παρακολούθησα τὸ βλέμμα του και ἀντιλήφθηκα πῶς κύτταζε μιὰ μεγάλη νυχτερίδα πού φτερούγιζε ἀνάμεσα στὰ δένδρα. Μοῦ ἔκανε ἐντύπωσις ἡ νυχτερίδα αὐτή, άόχη και τὸ πέταγμα της. Τὴν εἶδα νὰ κίνην κίχλους ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς μας κι ἔπειτα νὰ άπομακρύνεται μ' ἓνα δολίσιον άσφαλῶς φτερούγιμα. Πλησίασε τὴν παλαιάν ἔρημον οἰκοδομήν και μῆλξε ἀπὸ ἓνα στασιμένο τζάμι σ' ἓνα ἀπ' τὰ σκοτεινὰ δωμάτια.

Ἐπειὶς ἔλεγε ἐντελῶς ἡσυχος. Γύρισε στὸ φρενοκομεῖο χωρίς ἀντίστασις, έντελῶς γαληνός.

Δὲν ξέρω γιατί, ἀλλ' αὐτὴ ἡ γαλήνη του μὲ φοβίριζε. Κάτι τρομερὸ διαλογίζεται. Ἡ καρδιά μου σφίγγεται χωρίς νὰ ξέρω τὸ λόγο.

Ἡμερολόγιον τῆς Λουκίας Οὐδέστερνα.

Χίλιγγαμ 24 Αὐγούστου.— Θὰ μιμηθῶ τὴν Μίναν και θὰ κρατῶ κι ἐγὼ ἡμερολόγιον. Θὰ γράφω σ' αὐτὸ τίς χαρὲς και τίς λύπες μου κι ὅτι περίεργον κ' ἄλλοκοτον μοῦ συμβαίνει. Δὲν ξέρω τί ἔχω πάλι. Χθὲς τὴν νύχτα εἶδα παράξενα ὄνειρα, ὅπως μοῦ συνέβαινε και στὸ Οὐτίριον. Ἴσως εἶνε ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος και ἡ ἐπάνοδος ἀπὸ τὴν ἔξοχὸν στὸ σπίτι. Δὲν γνωρίζω νὰ καθορίσω καλά-καλὰ ἐκεῖνον πού μοῦ συμβαίνει τὴν νύχτα. Πάντως εἶνε κάτι τὸ μυστηριώδες, τὸ σκοτεινὸ και τὸ φρικτῶδες. Εἶμαι γεμάτη ὀρίστους φόβους και ἡ ἔξάντλησίς μου ξανάρχισε. Ὅταν ὁ Ἀρθούρος μὲ εἶδε τὸ μεσημέρι στὸ γεῦμα, τόσο γλομῆ κ' ἔξαντλημένη λυτίθηξε ὑπερβολικά. Δὲν ξέρω τί νὰ κάμω. Καλὸν θὰ ἦταν ἴσως νὰ κοιμηθῶν ἀπόψε στὸ δωμάτιο τῆς μητέρας μου. Μαζύ της θὰ εἶμαι πειὸ ἄσφαλῆς και πειὸ ἡσυχῆ.

25 Αὐγούστου.—Κι' ἄλλη κακὴ νύχτα. Ἡ μητέρα μου νόμισε πὼς θέλω νὰ κοιμηθῶ μαζύ της γιὰ νὰ τὴν προσέχω πού εἶνε ἀρροστη και μὲ ἀνάγκασε νὰ κοιμηθῶ στὸ δωμάτιό μου, χάριν τῆς ἡσυχίας μου. Φοβόμουν πολὺ. Δὲν ἤθελα νὰ κοιμηθῶ κι ἔμεινα ἀρκετὴ ὥρα ἀγρυπνῶν. Φαίνεται ὅμως πὼς μ' ἐπῆρε σιγά-σιγά ὁ ἴπνος. Σύπνησα στῆς 12 τὰ μεσάνυχτα ἀπὸ τοὺς χτύπους τοῦ ρολογιοῦ. Ἐννοίωσα σ' ὄλο μου τὸ κομμὶ μιὰ παράξενη νόστιμη. Συγχρόνως ἄκουσα στὸ παράθυρον κάτ' σάν φτερούγιμα. Δὲν ἔδωσα ὅμως και τὴσση σημασία και ξανακοιμήθηκα. Εἶδα πάλιν φρικτὰ ὄνειρα. Τὸ πρῶτ' εἴπησα τρομερὰ ἔξντλημένη. Ἡ δὴμις μου εἶνε κατάγλομη. Πονεῖ ὁ λαϊμός μου. Φαίνεται πὼς θάχω κάτι στοὺς πνεύμονας, γιὰτι δυσκολεύομαι ν' ἀναπνεύσω. Ὅλα αὐτὰ μὲ στενοχωροῦν ὑπερβολικά γιὰτι θάρθη σὲ λίγο ὁ Ἀρθούρος και μόλις μὲ εἶδῃ σ' αὐτὴ τὴ κατάστασι θὰ σπαραχθῆ ἡ καρδιά του...

Ἐπιστολὴ Ἀρθούρου πρὸς τὸν Δέκτορα Σουδαρδ.

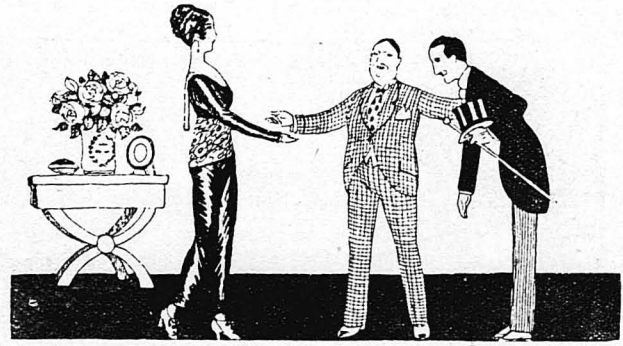
Μέγαρον Ἀλβερτουλ, 31 Αὐγούστου.

Ἀγαπητέ μου Τζάκ,

«Σὲ παρακαλῶ θεράμ νὰ μοῦ κάμῃς μιὰ χόρι. Ἡ Λουκία εἶνε ἀρροστη. Δὲν ἔχει τίποτε φαρμάκιον κι' ἐν τούτοις λυθὲν μέρα μετὰ τὴν ἡμέρα. Πρέπει νὰ ἔλθῃς ταχέως... (Ακολουθεῖ)

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"

- Κουρ Κουρ Π. Μαραγκόν, Σέρρον. Γεώργιον Στωκιάν, Πάτραν. Ν. Βαρελάν, Ἐνταῖθα. Ἰωάν. Ἀθανασιάδην, Ἐσάσον. Α. Κυριακοῦ, Χαλκιδιχῆν. Μαρίαν Δασούδη, Πειραιᾶ. Ἰωάν. Βλάχου, Κέρκυραν. Ἀν. Ψαρρόν, Ἐνταῖθα. Γεώργιον Κατσαρόν, Θεσσαλονίκην. Λιβέριον Χανουσιδῆν, Π. Γεωργιέλλην, Βορσάν Μυτιλήνην. Παν. Καβουρνήν, Βορσάν Μυτιλήνης. Παν. Παπαδόπουλον, Ἀμαρυσσίον. Ὅργαν Δεκατά, Πάτρας. Ἀν. Πανιδῆν, Θεσσαλονίκην. Β. Βλαχουδῆν Νεας Ἐταιρηματικῆς Ἐνώσεως Τ. Τ. Τ. Αἰγίου, Μυτιλήνην. Γεώργ. Μπαρλίδην, Χίον. Δημ. Χ' Ἀποστόλου, Χίον. Φωκίον Δελφινάνην, Χίον. Δημ. Μάστριν, Καρνεῖον Κροστᾶλ, Χίον. Εὐάγγ. Σεντιβέλιος, πόστ-εσατάν, Χίον. Ἐχιλ. Βαφρῶδην, Δισυδ. Γραφίον Προσφύγων, Χίον. Ἐπιμ. Κάβουραν, Εἰσαγγελίαν, Χίον. Επαγγ. γελίαν Φαγκαλάη πόστ-εσατάν, Χίον. Νικ. Πετρίδην, Ἐμπορικὴν Τροάσιαν, Χίον. Στέλ. Ροδοκανάκη, Μοδίστιαν, Χίον. Ἐλένην Σιαροβέλλη, ῥάπτιαν, Χίον. Γεώρ. Μάθρον, πόστ-εσατάν, Χίον. Ἀντόν. Ἀπέσιον, πόστ-εσατάν, Χίον. Ἀλ. Πολίτην, Οἰκονομικὴν Ἐφορείαν, Χίον. Γεώρ. Μιμιδῆν, Ἐμπορ. Τροάσιαν, Χίον. Στέφον Ἀνασάδην, Ἐθνηκὴν Τροάσιαν, Χίον. Χαρ. Παϊδοῦσην, Ἐθνηκὴν Τροάσιαν, Χίον. Γεώρ. Νικάν, Κοντῆ. Πανακτοῦ, Ἐθνηκὴν Τροάσιαν, Χίον. Ἐπιμ. Σαμαράνην, ῥάπτιαν, Χίον. Ἐπιμ. Βερμηζοῦδον, Χίον. Ἰωάν. Λούσαν, Μάκρον Κροκόν, Χίον. Ἐπιμ. Ταμ.δάτουδον, ἴμερον, Χίον. Γ. Ἡλιόπουλον, Δισυθυτην Φιλαρμονικῆς, Χίον. Φάνην Πηλιόπουλον, κορφα, Χίον. Στυλ. Παν. καθηγητήν, Χίον. Ἀν. Βασιληροῦδην, Χίον. Τάσην, Μπουλοῦδον, Ἐπάτιον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, Σάμον. Κλεάνθην Παλαιολόγου, Δασαρχεῖον, Χίον. Νικ. Ἀθανασιάδην, Πειραιᾶ. Σύνδρομαί σας ἐλήφθησαν ἐνεργάρητε συνδρομηταί, Εὐχαριστοῦμεν.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ἐὸ Ἀλαφόνσος ὁ Σοφός, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀραγονίας ἔλεγε δεῖ γιὰ νὰ ταιριαξῆ ἓνα ἀντρίγγονο πρέπει ὁ ἀντρίκος νὰ εἶνε κορφός κ' ἡ γυναίκα τυφλή!

Ἐὸ Ἀντιβασιλεῖον τῆς Γαλλίας Δουξ τῆς Ὁρλεάνης εἶπε κάποτε γιὰ δύο φροχούς πού παντρεύτηκαν, ὅτι εἴ πεῖνα παντρεύτηκε τὴ δίψα.

Ἐὸ ἰθαγενεῖς τοῦ Κόγκου σκοποῦνον τοὺς ἀνιάτους ἀσθενεῖς, γιὰτι ὅπως λένε, τοὺς σώζουσι ἀπὸ τοὺς πόνοους και τὴν ἀγωνία τῆς ἀρρώστειας!

Ρωτοῦσαν τὸ Μίλτονα γιὰ ποῖο λόγο σὲ μερικὲς χῶρες ἓνας βασιλιάς μπορεῖ νὰ στεφθῆ σὲ ἡλικία δεκαεπτάρων ἐτῶν, ἐνφ δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ παντρευτῆ παρὰ ὅταν γίνῃ δεκαοχτῶ ἐτῶν. Κι' ὁ μεγάλος ποιητῆς ἀπήντησε: «Γιὰτι εἶνε δυσκολότερον νὰ διοικήσῃ κανεὶς μιὰ γυναίκα, παρὰ ἓνα βασιλεῖον».

Ἐὸ Φοντενέλ εἶχε ἓναν ἀδελφὸν παπὰ και μέθυσο. «Τι δουλειὰ κάνει;» τὸν ἐρωτοῦσαν κι' ὁ Φοντενέλ ἀπαντοῖσε: «Τὸ πρῶτ' λείει τὴ λειτουργία και τὸ βράδυ... δὲν ξέρει τί λείει!»

Στὴν Μονομοτάπα ὅταν ὁ βασιλιάς φτενρίζεται, ὅλοι οἱ αὐλιχοί, κι' ὅλος ὁ λαὸς κατὰ τὴν ἐθιμοτυπία, πρέπει νὰ φτενρισθῶν ἐπίσης και τὸ φτενρίσιμα μεταδίδεται ἔτσι ἀπὸ τὸ παλάτι σ' ὄλην τὴν πρωτεύουσα κι' ἀπ' τὴν πρωτεύουσα σ' ὄλη τὴ χώρα. Κατ' αὐτὸ τὸ τρόπο φτενρίζεται ὁλόκληρον τὸ Βασίλειον!

Στὴν Κίνα, πρὸ ὀλίγων ἀκόμη χρόνων, ὅταν ἓνας ὑπουργὸς ὑπέπιπτε στὴ δυσμένεια τοῦ Αὐτοκράτορος κ' ἐπαύετο, κατεδικάζετο συνήθως νὰ σκοπιτῆ κάθε πρῶτ' τῆς αὐλῆς τοῦ ὑπουργείου του και τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ἀνακτόρου.

Ἐὸ τίτλος τοῦ βαρῶνον ἦταν ἄλλοτε στὴ Γαλλία τόσο σπουδαῖος και ὑψηλός, ὥστε τὸν ἔδιναν πολλὰς φορὲς στοὺς ἄγγλους εἰς ἐνδειξὴ σεβασμοῦ.

Τρία εἶνε τὰ πράγματα, στὰ ὁποῖα ἓνας συνετὸς ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ὑπολογίξῃ: ἡ εὖνοια τῶν μεγάλων, τὰ χάρδια τῶν γυναικῶν και ἡ ὥρατες ἡμέρες τοῦ χειμῶνος.

Ἐὸραῖες γυναίκες γιὰ τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς Κομμάνας.—ἐπαρχίας, τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικής.—εἶνε ἐκεῖνες πού ἔχουν ἰσχνὰ τὰ μάγουλα, μακρὸν τὸ πρόσωπον και τὰ πόδια ἔξαιρετικῶς παχέα.

Μεταξὺ τῶν Ἰσπανῶν πού πήγαιναν πρὸς κατάκτησιν τῶν Ἰνδιῶν ἦσαν και μερικοὶ πού προσήχοντο στὸ Θεὸ νὰ σφάζουσι δώδεκα Ἰνδοὺς τὴν ἡμέρα, πρὸς τιμὴν τῶν... Δώδεκα Ἀποστόλων!

Τὸ βάλ; δὲν εἶνε γαλλικῆς καταγωγῆς, ὅπως πιστεύεται. Εἰσῆχθη στὴ Γαλλία λίγο μετὰ τὴν Ἐπανάστασι, ἀπὸ τὴ Γερμανία ὅπου ἦτο πρὸ πολλοῦ γνωστὸ.

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Ρώμης εἶχε ἀπαγορευθῆ αὐστηρὰ στὴς γυναίκες νὰ πίνουσι κρασί κι' ὁ Ρωμύλος εἶχε ἐκδώσει διαταγὴ διὰ τῆς ὁποίας οἱ ἄνδρες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ σκοποῦνον τὴς γυναίκες των ἅμα τῆς ἔπιαναν νὰ πίνουσι!

Συλλέκτης

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΝΤΟΥΣ

Θὰ ψηλώσετε ἀσφαλῶς ἀπὸ 4 ἔως 10 ἑκατοστὰ διὰ τῆς τῆς μεθόδου τοῦ Δρ Σμιθδον. Ζητήσατε πληροφορίας γράφοντες πρὸς τὸ «Σύστημα Σμιθδον» Σταδίου 4.